

به مناسبت اول مهر روز بازگشایی مدارس

اول مهر زنگ‌های مدارس و دانشگاه‌ها به صدا درمی‌آیند و با خود طنین صدای شادمان کودکان، نوجوانان و جوانان میهن برای تحصیل و فراگیری علم و دانش را به ارمغان می‌آورد.

در سال تحصیلی جدید نزدیک به ۱۳ میلیون دانش‌آموز، بیش از یک میلیون معلم و ۴ میلیون دانشجو با شور و امید سر کلاس حاضر می‌شوند. ما این روز خجسته را به همه دانش‌آموزان و دانشجویان، خانواده‌ها، معلمین و استادان دانشگاه‌ها تبریک می‌گوییم.

امسال نیز بسان سال‌های گذشته در آنسوی دیوار مدارس هزاران کودک آرزومند تحصیل با حسرت و با چشمانی گریان، هم‌چنان در چهارراه‌ها و کارگاه‌ها، برای لقمه نانی به‌اجبار از دنیای کودکی جدا شده و بسیار زود و نابهنگام وارد بازار کار شده و مورد استثمار قرار می‌گیرند. کودکان کار و کودکان خیابانی بی‌پناه‌ترین و آسیب‌پذیرترین گروه اجتماعی را تشکیل می‌دهند.

امسال نیز جای بخشی از معلمین متعهد و دلسوز در کلاس‌های درس خالی است. آن‌ها اکنون به‌جای حضور در کلاس‌های درس و مدرسه در پشت میله‌های زندان به سر می‌برند.

بحران افسارگسیخته اقتصادی و طبقاتی شدن نظام آموزشی و به‌تبع آن فاجعه بی‌سوادی میلیون‌ها کودک و نوجوان و متعاقب آن، ترک تحصیل میلیونی کودک و نوجوان زیر هیجده سال که خانواده‌های آنان قادر نیستند هزینه آموزش و دفتر و قلم و کتاب آن‌ها را تأمین کنند، را رقم‌زده است.

در شهرهای بزرگ ایران، آموزش عمومی روزبه‌روز بیشتر جنبه کالایی می‌یابد و شکاف سطح تحصیل بین مدارس دولتی و غیر دولتی افزایش می‌یابد.

در کشور ما طی چهار سال گذشته در طول حیات جمهوری اسلامی مراکز آموزشی همواره کانون چالش بین نیروهای تاریک‌اندیش و روشنگر بوده است. نگاه تاریک‌اندیشانه و خرافاتی، همچنان بر امر آموزش در مدارس و دانشگاه‌ها سنگینی می‌کند، معلمین معترض و دانشگاهیان منتقد یا به بند کشیده می‌شوند و یا اخراج و بازنشسته می‌گردند.

حق آموزش به زبان مادری یک حق انسانی و حقوق بشری است که در اسناد و معاهدات حقوق بشری از جمله اعلامیه جهانی حقوق زبانی، منشور زبان مادری، اعلامیه حقوق اشخاص متعلق به اقلیت‌های ملی، زبانی، مذهبی، کنوانسیون حقوق کودکان، منشور بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و ... به آن تأکید شده است. این حق طبیعی و انسانی در جمهوری اسلامی ایران نادیده گرفته می‌شود.

در جمهوری اسلامی، میلیون‌ها افغان و یا افغان تبار زندگی می‌کنند، آنان نه تنها از حقوق اولیه شهروندی محروم هستند، بلکه فرزندان و نونهالان آن‌ها را نیز از حق آموزش حتی ابتدایی هم محروم می‌کنند. بخشی از شهروندان ایران نظیر بهاییان رسماً حق تحصیل در دانشگاه‌ها و استخدام دولتی را ندارند و اگر هم دست به ایجاد "دانشگاه‌های مخفی و یا خانگی" بزنند به شدت با آن‌ها برخورد شده و دست‌اندرکاران آن‌ها را به زندان می‌اندازند.

ما بر این باوریم که اکنون بیش از هر زمان دیگر، توجه ویژه به امر آموزش، اختصاص بودجه لازم برای مراکز آموزشی، بازنویسی کتاب‌های درسی و حذف نگرش واپس‌گرا و خرافاتی از کتاب‌ها، تغییرات در کادر وزارتخانه‌های آموزش و پرورش و آموزش عالی، توجه اکید به کودکان کار و کودکان خیابان، باید در اولویت کارها قرار گیرد.

به نظر ما:

- همگان باید از حق تحصیل رایگان بهره‌مند شوند.
- کودکان کار و کودکان خیابان از امکان آموزش برخوردار گردند.
- استقلال مدارس و نظام آموزشی از حوزه‌ها و مراکز دینی عملی شود
- معلمین زندانی باید فوری و بی‌قیدوشرط آزاد شوند.

- حق آموزش به زبان مادری برای همه مردم ایران به رسمیت شناخته شود.
- باید موانع تحصیل کودکان مهاجر افغان در مدارس ایران برطرف شود.
- باید امکانات آموزشی مناسب در اختیار دانش آموزان قرار گیرد.

ما با آرزوی موفقیت برای دانش آموزان میهن در سال تحصیلی جدید، امیدواریم که سال آینده شاهد حضور همه کودکان و مشتاقان به تحصیل در مدارس باشیم و بی‌عدالتی و ستم از سیستم آموزشی میهن ما رخت بربندد.

هیئت سیاسی اجرائی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

یکشنبه اول مهر ۱۳۹۷ برابر با ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۸